

"Przypomnienie"

27.05.2009
MARSZANKA

Tak "nieświadomo" jechał w bryczkę
- w pogodny dzień sierpnia - do kościoła.
Pierwszy raz byłem z RODZICAMI -
na prawdziwej wsi (!) -
zachwycony - widokiem drzewa brzoźwini,
morem kalosów, brzęczeniem owadów,
świergotem ptaków, poryżowaniem krow
- i - swoistym spokojem okolicy.
Życie płynęło tu - innym rytmem -
nie w mieście ...

I nagle - w TO ŻYCIE -
wtargnęli ONI - niemieccy NADZIEDZCY (!!!) -
z rykiem silników, zmotoryzowana kolumna!
- też był - słoneczny dzień - WRZEŚNIA ...
- Na niebie pojawiły się - buczące głucho -
samoloty ...
Najpierw zrzucili bomby - na stację,
zastrelili psa, który im szarekował prosto
w twarz, góły pęprzył wszystkie we wsi -
pod szubienicę - ze świeżego drewna,
zala się - odbijające stonki -
w kontrastie - ze zwisającymi -
już "warhami" - ludzkich ciał -
trzech powieszonych POLAKÓW -
czy zdążyli się przypomnieć w swą ostatnią,
TU chwilę - BOGU?? ...
w motylach - zaległa skamieniała cisza,
której towarzyszył "szerek" obcych słów ...
Gromada starych ludzi i kobiet z dziećmi -
stała opuszczone,
mieszkań i synów - zmobilizowało wojsko
polskie ...
Wieczorem - w pustce mojego miasteczka -
myliły mi się słowa paciera.

Verke

MAMA - teraz cały mój świat -
ciężkowie podpowietrzną "Ojciec nasz" ...
- Miałam dopiero 4 lata -
Dziś - mam 71 więcej -
-i- też mi się myśli,
gdy jakiś chwila - przypominam sobie -
-TAMTE lata!
BOŻE! - Daj, żeby już - NIGDY -
nie było wojny ...
I daj NAM - zejść z tego ŚWIATA -
spokojnie ...

Margolena Franckiewicz